

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
3. september 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 378 (Alm. del) af 8. august 2014 stillet efter ønske fra Frank Aaen

Spørgsmål

Ministeren bedes skønne, hvor meget det vil påvirke beskæftigelsen, hvis provenuet fra en årlig formueskat på 1 pct. af den del af formuer, der overstiger 3 mio. kr., bruges til skattelettelser til personer, der tjener under 200.000 kr. I besvarelsen af spørgsmålet skal der ikke indregnes forudsætninger om ændret udbud af arbejdskraft eller ændringer i opsparings- og forbrugskvoter, til gengæld skal de eksisterende forskelle i forbrugskvoter mellem forskellige indkomstgrupper fastholdes i besvarelsen.

Svar

En formueskat på 1 pct. af personlig nettoformue over 3 mio. kr. skønnes med usikkerhed at indebære et umiddelbart provenu – ekskl. virkning af tilbageløb og afledte adfærdsvirkninger – på ca. 3,8 mia. kr. årligt (2012-niveau), *jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 377 (alm. del.) af 8. august 2014.*

Det er ikke anvist i spørgsmålet, hvordan skattelettelsen for personer med en indkomst under 200.000 kr. ønskes udformet. Udformningen af skattelettelsen vil i sig selv have betydning for virkningen på beskæftigelsen af den samlede skitserede omlægning. Hvis provenuet på 3,8 mia. kr. hypotetisk set blev fordelt ligeligt på de godt 1,8 mio. personer over 18 år, som har en personlig indkomst under 200.000 kr., ville det indebære en lump-sum skattelettelse på knap 2.100 kr. for hver af disse personer.

Hvis der helt ses bort fra afledte adfærdseffekter, ville en sådan omfordeling af indkomst i princippet kunne påvirke den samlede private efterspørgsel, hvis der var forskel på den marginale forbrugstilbøjelighed mellem de grupper, der får hhv. øget og mindsket deres disponible indkomst. Hvis der samlet set var tale om en forøgelse af efterspørgslen, ville det i en periode kunne bidrage til at stimulere økonomien og dermed øge beskæftigelsen på kort sigt.

Der findes dog ikke tilgængelige data, der med rimelig præcision kan bruges til at vurdere eventuelle forskelle i de relevante gruppers forbrugstilbøjelighed.

Forbrugsundersøgelsen, som foretages af Danmarks Statistik, angiver som eneste datakilde forbruget for de enkelte husstande på baggrund af en stikprøve, som i 2012 udgjorde ca. 2.500 husstande. Det er derfor ikke muligt at betragte en så selekteret gruppe som personer med nettoformuer over 3 mio. kr., da stikprøve-usikkerheden bliver for stor.

Der er derfor ikke empirisk grundlag for at vurdere, hvilke midlertidige (forbrugs-) effekter det skitserede forslag ville kunne have på den samlede efterspørgsel og dermed beskæftigelsen på kort sigt.

Finansministeriet skønner generelt ikke over efterspørgselsvirkningen af forskelle i forbrugskvoter. I alle tilfælde vil en forøgelse af efterspørgslen ikke have en varig virkning på beskæftigelsen, idet beskæftigelsen på længere sigt grundlæggende bestemmes af udbudssiden i økonomien. Dette er bl.a. belyst i kapitel 5 i Finansredegørelse 2014.

Hertil kommer, at det må forventes, at provenuet efter adfærd bliver mindre end det skønnede umiddelbare provenu på 3,8 mia. kr. Det skyldes et forventet fald i opsparingskvoten, problemer med beskatning af visse aktiver samt udvandring af kapital, *jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 377 (alm. del) af 8. august 2014.*

Endelig vil den foreslåede skattelettelse på 2.100 kr. til alle personer med en personlig indkomst under 200.000 kr. indebære en forøgelse af kompensationsgraden (og en reduktion af forskelsbeløbet mellem beskæftigelse og offentlig forsørgelse). Dette vil med Finansministeriets sædvanlige regneforudsætninger indebære en reduktion af arbejdsudbuddet og den strukturelle beskæftigelse og vil dermed – isoleret set – indebære en forringelse af de offentlige finanser.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon